

al final, un clam unànime d'admiració

JAUME BUSQUÉ TORROELLA DE MONTGRÍ

Anathalie stutzman i orfeo 55

Nathalie Stutzmann, directora i contralt. Orfeo 55. Obres d'Antoni Vivaldi. D DIA: 21 d'agost. 31è Festival de Músiques de Torroella de Montgrí

cabat el concert, va esclatar un clam unànime d'admiració, alhora que tots aplaudien i aprovaven una audició que havia satisfet i complert totes les expectatives.

Abans, a la porta d'entrada, les càmeres de televisió recollien els instants previs i els oients, el públic del festival, se sabien participants d'una cerimònia musical on, per damunt de tot, s'imposaria el bon gust i el bon treball. I així va ser: ningú no va sortir-ne defraudat i l'artista convidada d'enguany, amb el conjunt instrumental que dirigeix i del qual n'és l'ànima, va donar contingut a una fórmula i a una idea que des del primer dia ha estat un encert, un èxit inqüestionable.

Sota l'epígraf d'"artista convidat o convidada" el Festival de Torroella de Montgrí, des de fa anys, situa un o una intèrpret en un dels moments culminants del certamen musical. Són uns dies especialment esperats on es dispara l'expectació i creixen les audiències. Són unes dates en què el públic de Torroella escolta i viu de prop el treball i la trajectòria dels millors entre els més bons de l'escena musical.

Tot això es pot dir -i ens quedaríem curts- del què i el com del concert que va oferir l'artista convidada d'aquest any, Nathalie Stutzmann, directora d'orquestra i, alhora, contralt solista o a l'inrevés. El fet és que es tracta d'una de les poques contralts que exhibeix una autèntica veu de la seva tessitura, amb greus profunds i sostinguts, que es perceben amb nitidesa. Però, Stutzmann actua també al davant de l'Orfeo 55, el conjunt instrumental que va crear el 2009 i que amb pocs mesos va quedar situat en els primers nivells del prestigi musical com correspon a una formació organitzada sobre la base dels millors músics i amb la millor trajectòria individual. Tots els seus membres, però, són capaços de sotmetre's de bon grat a l'autoritat indiscutible de la directora.

Responen amb una minuciosa exactitud als dictats que imprimeix Stutzmann, que dirigeix amb un gest ample, expressiu, detallista. I tots els professors del conjunt instrumental, al final de cada peça i a la fi del concert, aplaudeixen amb complicitat i admiració les intervencions de la contralt, líder i conductora d'un grup orquestral que, a Torroella, va mostrar les seves qualitats intrínseques en el Concert en sol menor per a dos violins, violoncel i continu de L'Estro Armonico i als tres moviments de L'Olimpiade de Vivaldi. L'orquestra va resoldre magistralment la força, la fúria i la precisió que són consubstancials a les dues peces.

Stutzmann va dirigir i va interpretar sense perdre el detall de les dues funcions. L'Orfeo 55 és una estructura que actua disciplinadament, amb empatia entre els seus membres i la direcció. Stutzmann, que imprimeix el seu segell, caracteritza i singularitza aquesta formació i, alhora, la contralt convidada va interpretar l'Stabat Mater RV 621 d'Antonio Vivaldi amb el sentiment i amb el dolor, i la pena que transmeten l'obra i, sobretot, el text.

És a la segona part del concert on Nathalia Stutzmann exhibeix la seva agilitat, el color profund de la veu, l'energia i el convenciment. El ritme intens, precipitat, de les àries vivaldianes no priven que l'artista els doni un fraseig adequat i que el text sigui un element inseparable de la partitura, un text que declama amb passió.

Un concert on es feia evident l'autenticitat històrica de l'obra de Vivaldi, que tenia una especial predilecció per a les veus femenines, per les veus més fosques i greus de contralt. Una porta oberta per escoltar Stutzmann amb un altre repertori, lluny del Barroc: el Winterreise de Schubert, avui mateix a Torroella de Montgrí.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/cultura/2011/08/23/final-clam-unanime-dadmiracio/510074.html?utm_source=rss